

Fellinger Károly

Lukanénye, Házasnénye

Lukanénye,
Házasnénye,
eldugult a
nap kéménye,
beleesett
a hold hétfőn,
hiányzik a
fényes égről.

Lukanénye,
Házasnénye,
gyere hozzánk
vendégségbe,
ehetsz almát
mindjárt hármat,
akkor, hogyha
van még nálad.

Mikszáthfalva, Szklabonya

Mikszáthfalva,
Szklabonya,
elfogyott a
tarhonya,
palóc gyerek
mind befalta,
leszakadt a
híd alatta.

Mikszáthfalva,
Szklabonya,
véget ért a
lakoma,
a kis Kálmán
éhen maradt,
sótlan volt a
püspökfalat.

Alsósztrégova

Kicsi Alsósztrégova,
ne menj innen sehova,
járd a falut körbe-körbe,
megérett már a vadvörte.

Híres Alsósztrégova,
nincs se lúdja, se lova,
a népe víg, sose lusta,
büszkék költő Jánosukra.

Csodás Alsósztrégova,
hű királyi korona,
bölcs Madáchnak nagy a búja,
farsang farkát jól meghúzza.

Kóvár

Büszke Ipoly
locsog, fecseg
Kóvárnál,
kihallgatja
nagy suttyomban
a nádszál.

Kifecsegik
a víg habok
nevetve,
legszebb asszony
a kóvári
menyecske.

Magyar népdalt
énekel az,
dalolgat,
megtanítja
a szégyenlős
Ipolynak.

Kiscsalomja, Nagycsalomja

Kiscsalomja,
Nagycsalomja,
fűzfa lombja
eltakarja,
megnő ott az
ember szomja,
legjobb, hogyha
borral oltja.

Kiscsalomja,
Nagycsalomja,
fűvel benőtt
templom romja,
fáj ott a kő,
éggel perel,
hogyha a szél
letérdepel.

Kiskürtösön, Nagykürtösön

Kiskürtösön,
Nagykürtösön
Lehel vezér
a kürtösöm.
Kékkő várhoz
hús barlang fut,
bejárata
a Zsidó Lyuk.

Kiskürtösön,
Nagykürtösön,
fogy a nedű
csütörtökön,
nincsen ahhoz
semmi közöm,
nekik is jár
egy kis öröm.

Galábocs, Óvár, Zsélye

Galábocs,
kis Óvár,
sose légy
pénzsóvár,
jobb az arany,
meg az ezüst,
mikor kinccsel
tele az üst.

Zsélyi a
Lajoska,
elbújt a
laposba.
Fingó-dülő,
Mankó-hegy,
az orkán majd
érte megy.

Felsőzellő, Rárósmúlyad

Felsőzellő,
Rárósmúlyad,
le ne vágd a
gyűrűsujjad,
ha a gyűrűd
elveszejtéd,
elhagy mátkád,
talál szebbet.

Búsul Bussa,
örül Csalár,
jobban terem
ott a határ,
akkora a
kender hossza,
az eget is
csiklandozza.

Szécsénykovácsi

Szécsénykovácsiban jártam,
ördöglyukat hetet láttam,
megpihentem a pokolban,
angyalszárnyat vettem gyorsan.

Szécsénykovácsi, nincs párja,
van rokokó palotája,
innét származott el drága
Krúdy Gyula nagy családja.

Bátorfalun a nyuszi

Bátorfalun a nyuszi
az erdőben ugrál,
vele tart egy kisgida,
bátrabb az a nyúlnál.

Nyuszi pajtás, nagy a baj,
róka oson lesben,
– hogyha gidát viszek én,
békén hagy ő engem.

Ipolyharaszti, Tótgyarmat

Ipolyharaszti,
Tótgyarmat,
lányoknak jó
a friss harmat,
reggel fűben
fürödgélnek,
hálát adnak
a nagy égnek.

Ipolyharaszti,
Tótgyarmat,
pacsirta madár
elhallgat,
eláll a szél
bajsa, szája,
tót leánynak
nincs is mása.

Terbegec meg Leszenye

Terbegec meg
Leszenye,
menyasszonyom
leszel-e?
Veszek neked
selyemhernyót,
elhozza egy
üveges tót.

Terbegec meg
Leszenye,
menyasszonyom
leszel-e?
Csöpp tavamnak
van szigete,
az a világ
nagy feneke.

Dacsókeszi, Szelény

Dacsókeszi, szerény Szelény,
két tündéri fészek,
nem győzi le őket bizony
soha az enyészet.

Madách Imre is járt erre
dalolva, nevetve,
Dacsókeszin Dacsó Lujza
lett a nagy szerelme.

Nemzetőrség parancsnoka,
bátor Gyürki Antal,
Szelényen volt kicsi gyermek
egy nagy fűzfa karddal.

Dacsókeszi, szerény Szelény,
dimbes-dombos lanka,
palóc pecsenyével várja
urát az Aranka.

Ipolykeszin

Ipolykeszin született ő,
imádta a mesét, regét,
Ipolyi Arnold volt neve,
hazafinak bölcs és derék.

A Tersztyánszky-kúriában
nevelkedett, elmerengett,
még mielőtt püspökké lett,
ott volt vidám, boldog gyermek.

Emléktábla őrzi nevét,
templom falán évek óta,
aki magyar, tiszteletét,
becsülettel, mind lerója.

Ipolyhídvég, Ipolynagyfalu, Ipolyszécsényke

Szorgos falu Ipolyhídvég,
lápos-vizenyős e térség,
nem termett babért rizsföldje,
golyamadár szállja körbe.

Ipolynagyfaluban egykor
nem fogyott más, csak a meggybor,
részoktak az édességre,
cukorgyárat hoztak létre.

Ipolyszécsénykei lányok,
elapadt a gyógyforrástok,
ha belőle ihatnátok,
megfejtethnétek az álmot.

Három tölgyfa volt Inámon

Három tölgyfa volt Inámon,
úgy tartja a monda,
egyik alatt pihent Mátyás,
aludt, mint a bunda.

Amelyik alatt álmodott,
az még ma is zöldell,
árnyékában a szél horkol,
talán egyszer fölkel.

Sirak, Gyürki, bús Kőkeszi

Sirak, Gyürki,
bús Kőkeszi,
szél a bicskát
előveszi,
egy szeletet
vág a holdból,
hozzá felhő-
borból kortyol.

Sirak, Gyürki,
bús Kőkeszi,
szél a bicskát
előveszi,
több szeletet
vág a holdból,
sose elég
egy a jóból.